

Sygn. akt VI Ka 159/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2024 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Pikulska-Płachta

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu Małgorzaty Lewko

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2024 r. w Elblągu sprawy

D. K. (1) s. W. i M. ur. (...) w E.

oskarżonego o czyn z art. 178 a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 1 lutego 2024 r. sygn. akt VIII K 1127/23

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie przed sądem II instancji, w tym 200 zł opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 159/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z 01 lutego 2024r. sygn. akt VIII K 1127/23	
<i>1.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie		

	odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		D. K. (1)	Niekaralność oskarżonego Czyn z art. 178a§1 kk	Informacja z KRK	k.137
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony, strony nie kwestionowały treści tego dowodu, stąd dowód potwierdzający niekaralność oskarżonego uznano za wiarygodny.	
<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC</p>			

**ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
1,2	Obrazy przepisu art. 7 kpk przy ocenie dowodów i błędów w ustaleniach faktycznych, co miało mieć wpływ na treść wyroku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Obróńca oskarżonego postawił zarzut obrazy art. 7 kpk poprzez pominięcie, przy ocenie materiału dowodowego, wyjaśnień oskarżonego. Jednak analiza pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje na to, że sąd I instancji dowód ten dostrzegł i ocenił. Przy czym skarżący formułując swój zarzut chce aby podstawa			

ustaleń sądu dla wydania wyroku były tylko wyjaśnienia oskarżonego i to w tych fragmentach, które miałyby wskazywać na to, iż oskarżony mógł być podczas kierowania pojazdem w przekonaniu, że nie ma już alkoholu w organizmie.

Tymczasem w aktach znajduje się też dowód z dokumentu-protokołu badań stanu trzeźwości analizatorem wydechu, z którego wynika, iż D. K. był zatrzymany do kontroli, a po trzykrotnym zbadaniu go, uzyskano wyniki pomiaru rosnące tj. od 0,29 mg/l do 0,31 mg/l, co przeczy tezie aby oskarżony wypił małą ilość alkoholu, która podczas czynu (w tym z uwagi na wysiłek fizyczny) była w fazie eliminacji. Na uwagę zasługuje też zapis w

tym protokole zawierający oświadczenie oskarżonego, iż wypił 4 piwa w dniu poprzednim w godzinach wieczornych, a także że wypił 2 piwa w dniu zdarzenia o godz. 13.30, a został zatrzymany do kontroli o godz. 14.00, co świadczy o tym, że wypił alkohol przed tym jak kierował pojazdem, co jest też spójne z rosnącymi wynikami pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponadto oskarżony- na co zwrócił uwagę sąd orzekający- został zatrzymany nie do rutynowej kontroli, ale z powodu braku zapiętych pasów, na co mógł mieć wpływ wypity alkohol, przy czym z pisemnego uzasadnienia wyroku – wbrew stanowisku skarżącego- wcale nie wynika

aby sąd I instancji ustalał, że oskarżony pojechał do kolegi w celu wypicia alkoholu.

Artykuł 7 kpk stanowi, że organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Dlatego skarżący zmierzając do podważenia zasadności zapadłego wyroku nie mógł, dla wykazania obrazy art. 7 kpk, ograniczyć się do wskazania, że powinny być wzięte pod uwagę tylko sprzyjające oskarżonemu okoliczności z jego wyjaśnień, przy pominięciu danych zawartych w protokole badań

stanu trzeźwości analizatorem wydechu, w tym rosnących wyników badań. A wobec tego nie było powodu aby zgodzić się z autorem apelacji, iż prawidłowa analiza dowodów dokonana przez przyzmat art. 7 kpk dawała podstawę do ustalenia, iż oskarżony rozpoczynając jazdę samochodem mógł mieć uzasadnione przekonanie, że nie pozostaje już pod wpływem alkoholu.

Ponadto nie doszło do błędnych ustaleń faktycznych co do przyjętego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Oskarżony, po spożyciu alkoholu, prowadził pojazd nie po to by nagle zawieźć np. kogoś do lekarza czy z innej ważnej, nieoczekiwanej przyczyny, ale po to aby dojechać

od kolegi do domu. Podane przez samego oskarżonego do protokołu badania stanu trzeźwości dane dot. ilości i czasu spożywania alkoholu w świetle doświadczenia życiowego przeczą wersji co do tego, że D. K. mógł zasadnie, w chwili czynu, uważać się za osobę trzeźwą. A to podważa stanowisko forsowane przez obronę o braku umyślności jego zachowania. Wniosek taki potwierdza też okoliczność braku zapięcia pasów. Nie można też zapominać, że oskarżony jest osobą z racji wieku dysponującą odpowiednim doświadczeniem życiowym, co powinno wpłynąć na jego decyzję o odstąpieniu od kierowania pojazdem w wyżej opisanych warunkach. Stąd wystąpienie łącznie tych wszystkich

okoliczności nie
pozwala, mimo
dotychczasowej
niekaralności
oskarżonego i
stwierdzonego
stanu
nietrzeźwości
0,29 mg/l i
0,30 mg/l, na
zastosowanie
dobrodziejstwa
warunkowego
umorzenia
postępowania z
uwagi na
nieznaczny
stopień
społecznej
szkodliwości.
Ponadto o ile
rację ma autor
apelacji, że
oskarżony
przejechał krótki
odcinek drogi,
to trzeba
podkreślić, że
jechał wówczas
drogą
wojewódzką (na
której w wakacje
mógł
występować
ruch drogowy),
przez
miejscowość R.,
a nadto bez
zapiętych pasów.
Należy zaś
podkreślić, że
to zatrzymanie
oskarżonego do
kontroli
spowodowało, że
nie kontynuował
jazdy pojazdem,
co zapobiegło
możliwości
wystąpienia

poważniejszych skutków tego, że kierował on pojazdem w stanie nietrzeźwości. A już tylko te podnoszone wyżej okoliczności wskazują, że zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego spowodowane przez oskarżonego było więcej niż nieznaczące.

Akcentowana przez obrońcę niekaralność oskarżonego czy dobra opinia są tylko warunkami wstępnymi do rozważenia możliwości zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Decydujące jest bowiem to czy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne.

Natomiast właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego postawa i dotychczasowy sposób życia stanowią

odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania i nie mogą one być uwzględniane w ocenie społecznej szkodliwości popełnionego czynu i winy sprawcy, tj. przemawiać za ich "znacznością" lub "nieznacznością". Przesłanka ta wchodzi w grę dopiero po ustaleniu, iż społeczna szkodliwość czynu i wina sprawcy nie są znaczne (patrz: wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 września 2011 r. sygn.II SA/Wa 796/11, publ LEX nr 966506). A w omawianych okolicznościach sprawy te podstawowe warunki do zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania się nie ziściły.

Należy też zauważyć, że kara wymierzona

oskarżonemu w postaci 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł nie jest karą rażąco surową w sytuacji, gdy za przestępstwo z art. 178a§1kk popełnione przed 01.10.2023r. (gdy sąd słusznie zastosował regułę z art. 4§1kk) można było orzec o wiele wyższą karę grzywny, karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2, a sąd I instancji dostrzegł uprzednią karalność za wykroczenia drogowe. Kara ta uwzględnia też okoliczności związane z niekaralnością oskarżonego za przestępstwa, jego dobrą opinię i stan nietrzeźwości. Również zakaz prowadzenia pojazdów i świadczenie pieniężne, jako wymierzone w minimalnych wartościach z art. 42§2kk i 43a§2kk nie

wskazują na rażącą surowość tych środków.			
Wniosek			
O zmianę wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z przyczyn dla których zarzuty obrazy przepisu art. 7 kpk przy ocenie dowodów i błędów w ustaleniach faktycznych oraz argumenty przytoczone dla ich wykazania nie podlegały uwzględnieniu.			
Lp.	Zarzut		
3.	Obrazy art. 66§1 kk poprzez jego błędne niezastosowanie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu			

za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny

W treści art. 66 § 1 kk nie jest zawarta norma o charakterze bezwzględnym i z tego względu odmowa zastosowania przez Sąd instytucji warunkowego umorzenia postępowania nie może być kwestionowana poprzez zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 66 § 1 kk. Jeżeli bowiem sąd meriti ustali, że stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynu dokonanego przez sprawcę jest znaczny to wydaje wyrok skazujący a kwestionowane rozstrzygnięcie sądu I instancji w takiej sytuacji może odbywać się poprzez zarzut określony w art. 438 pkt 3 kpk, w którym skarżący może podważać ustalony stopień społecznej

<p>szkodliwości czynu. Przy czym jak wskazano wyżej, to nie zachodziły podstawy do uznania za wykazane, że błędnie oceniono stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn dla których zarzut obrazy art. 66§1 kk poprzez jego błędne niezastosowanie oraz argumenty przytoczone dla jego wykazania nie podlegały uwzględnieniu.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

**UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiążle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.

**ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

1.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

zaskarżony
wyrok

Zwiążle o
powodach
utrzymania w
mocy

Z przyczyn dla
których zarzuty
z apelacji oraz
argumenty
przytoczone dla
ich wykazania
nie podlegały
uwzględnieniu.

Ponadto
skarżący

<p>formułując alternatywny wniosek o zmianę wyroku i uchylenie orzeczenia oraz umorzenie postępowania w sprawie nie wskazał z jakich powodów miałyby to nastąpić, zaś sąd odwoławczy nie dostrzegł ich z urzędu.</p>			
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	

Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt. II	Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, stąd zachodziły podstawy z art. 636§1kpk do obciążenia oskarżonego, który pracuje i osiąga dochód, a także posiada majątek, a dzieci są już dorosłe, kosztami za postępowanie odwoławcze, w tym opłatą.	
7. PODPIS		